

Müslüm Üzülmaz

GEÇENİN ISLIĞI

2002
İstanbul

Gecenin Işığı

Haziran 2002

Adresi:

Müslüm Üzülmmez

Güneştepe Mah.
Özgür Sk. No:85/10
Güngören-İstanbul.
Tel: 0.212.462 34 52

Çizim: Lütfü Çakın

Dizgi: Utku Üzülmmez

Ofset Hazırlık: Ladin Matbaacılık Ambalaj San.Ltd.Şti. İstanbul.

Tel: 0.212. 485 93 94 (4 hat)

Baskı: Ladin Matbaacılık Ambalaj San. Ltd. Şti. İstanbul.

Tel: 0.212. 485 93 94 (4 hat)

+

Birinci Bölüm

GEÇENİN ISLIĞI

*öfkede, nefrette, sevgide
duygularımız körelmesin.*

+

+

+

+

+

Gecenin Işığı

1.

bitkin düşürücü, uykusuz bitmeyen gecelerimde
anılara dalıp, gençliğimin coğrafyası gözümde tütünce,
ayrılık acısı ince bir sızı gibi iner yüreğime;
sevdiğim sesin kulağımda çınladığını işitirim
ve tatlı bir huzurla artık hiç gözümü yumamam
kendi içimde yolculuğa çıkar, seni düşünürüm.

tatlı titrek güzel sesine hasret kaldım.

2.

ve düşünmekten uykularım kaçtıkça;
sıkıntıdan, soğuşa teslim olmuş imansız istanbul'da
gecenin karanlık örtüsü kentin üzerine çekilir-çekilmez:
sana yürekten yakın olabilmek için, gün ışıyana kadar
tek başıma ıssız sokaklarda dolaşmak istiyorum.
mülkiyetin çirkinliğine odaklanmış gündüzleri
bunu yapamam.

sözle, yazıyla anlatılamayan yakıcı bir istektir özlemek.

+

+

3.

tek bir gün bile seni unutmadım!
olması mümkün olsaydı:
istanbul'un kirliliğiyle daha fazla kirlenmeden,
sevdiğim kadar seveceğimden emin
bir sonbahar günü sana gelmek isterdim;
akşam güneş boynunu büküğü zaman.

pusulasını şaşırmış, çölde susuzluk çeken bir derviş gibiyim.
susuzluğumu giderecek diyarı henüz daha bulamadım.

+

+

+

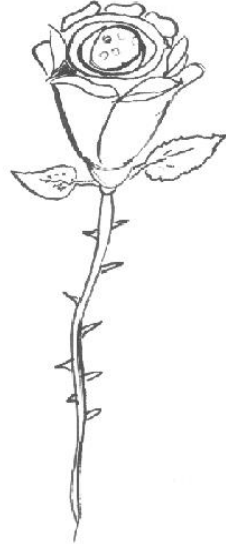
+

4.

gizli aşklar gibi açmayı bekleyen
baharın gülümsemesi mayıs güllerinin sabırsızlığıyla
dicle'nin berrak sularında yıkanarak,
diyarbakır'da, seninle olmak istiyorum.

geldiğimde, bekletmeden hemen kapılarını aç ki
savaşın gölgesine çekilmiş ama, değişimi özünde taşıyan
yapayalnız, kur'ân yazısı gibi insanların var olduğu
sıkılmış ve sıkışmış kentimde adresim belli olsun.

kuytulu köşelerinde akrepler hâlâ pusuda mı?

+

+

5.

kağıda dökülen her sözcük, şiir olsun istiyorum.

sahte dostluklar,

raflarda bekleyen kirli dosyalar

ve işe yaramaz formül ve sayılardan sıkıldım.

deniz dalgalarının dövdüğü kayalar üzerinde

-gözlerim köpüren dalgalarda

dalgaların ve martıların sesini dinleyerek

tâ karacadağ'dan

rüzgârın getireceği dağınık saçlarının kokusunu bekliyorum.

duygusal yorgunluğu derinden yaşayarak, yıldızlı geceleri,

kelebek kovaladığımız çiçekli tarlaları ve seni düşünüyorum.

hegel, (*) acaba hangi haller için: "*düşünülmüşse vardır*" diyordu?

(*) **Georg Wilhelm Friedrich HEGEL:** Alman Filozof. (1770-1831)

+

+

6.

özlediğim suların şakıyan sesiyle bana,
'ilk ve son aşkım' diyen, gül kokularının sarhoş edici güzelliği:
beni, farkında olmadan firari düşüncelere gönderen
her zerresinin titreşimini ciğerime duyarak çektiğim
bahar kokuları değil,
yoğunlaşmış sevgilerin içkisiz sarhoşluğudur.

aşkın baştan çıkarıcı, şeytansı doğasından olsa gerek:
çelik mavisi sustalı bıçağın karın boşluğuna saplanmasıyla
kelimelerin sihrine kapılmış bir kimyacı olarak
lâboratuvarımda sözcükleri damıtıp, her günbatımının ardından
-hamamdan yeni çıkmış bir güzelin
yanaklarındaki ter damlacıklarına dokunur gibi-
vebal altında kalmadan sana şiirler yazıyorum.

yazdıklarım titreyen yüreğine sıcak örtü olsun.

+

+

+

+

7.

sığınağım olan şiirlerim:

sevgileri gül dalının kanatıcı dikenlerine asılı kalmış
sevdalıların acı çeken kalplerinde sevgi beslese de,
inan ki şiir yazmak karanlık, yolsuz bir ormanda
insan etini parçalayan dikenler arasında yol açmaya benzer
-kanatır hicran yüreğimi.

gerçek kendini kanıtlamada zorlanınca, şiirsiz olunmuyor.
şiir: yüreğin şarkısı, gönüllerin ve duyguların dili.

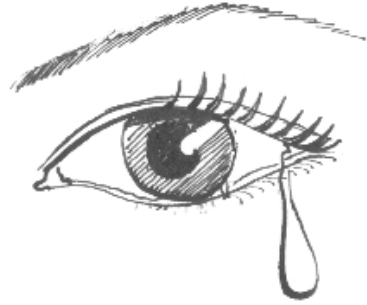
+

+

8.

yüreğe düşen ateşi gözyaşlarıyla söndürmek mümkün değil!
şiiir olmasa, uslanmaz yüreğim olanlara asla dayanamaz:
aklımın bir köşesinde hep kıpırdar durur anılar, ve
körükler ha bire içimde var olan yangını sıcak dokunmuşluğun
ve hatırlıyorum;
gece ve gündüzün ayrımında olmadan gözlerine her baktığımda
kırpiklerin uçlarından bazen hüznü akıyordu bazen de
beyaz karanfil
ve sen gülmediğinde de
gözyaşı damlalarıyla yükleniyordu hüznü siyah kırpiklerin.

sabahları kalkınca dağınık saçlarını toplamaya kıyamaz
usulca öperdim uykulu yanakları.

9.

suskunluğun korkunç dibe batışında
ışığa fazla hızlı koşanlar
kimi zaman saklı-görünmez karanlığa düşer;
karanlığın içinde ışığın trajedisini yaşıyorum.

sen üzülme ve beni de üzme!
bırak geçmişi-düşünme geleceği
ötelere ötesine bak,
karanlık her gecenin ardından nasıl olsa söker şafak!
sen düşleri gerçekleştirmemiş olan beni düşün.

gel yanıma otur,
yaşamak için geldiğimiz bu dünyada
vaktimiz varken, içerek bir güzel kanımızı ateşleyelim.

nedense?.. seninle olduğum zaman
voltajı yüksek akım yemiş gibi deli çarpar kalbim.

10.

"aşk her şeyin üstesinden gelir";(*)

biz sözcüklerden şiir süzelim.

beklen(mey)en yenilgimiz "*tarihin sonu*"(**) olamaz!

yok edemezler saçlarından öpen güneşi

ve gözlerinde ki ışıyan umut güneşini.

gökyüzü mavisiz ve güneşsiz kalır mı hiç?

hem sonra, hepten zifiri karanlıkta;

senin o güzel gözlerin

senin o güzel saçların

nasıl ışıldayacak

nasıl parıldayacak?

ben ömrümce

doğacak en güzel güneşin

senin şiirin tapınağı gece gözlerinde doğmasını bekledim.

göğün lekesiz olduğu gecelerde

gülen gözlerine bakarken yakalamıştım derin sonsuzluğu.

(*) **Publius Vergilius MARO**: İ.Ö. 70-19 yılları arasında yaşamış Eski Roma'nın en büyük şairi.

(**) **Francis FUKUYAMA**: Japon asıllı bu Amerikalı tarihçi., Sosyalist sistemin dağılmasının ardından ortaya attığı "*Tarihin Sonu*" teziyle, Batı dışı sistem ve medeniyetlerin son bulduğunu; artık bütün alternatif diğer sistem ve medeniyetlerin tarihin bu son devresinde Batının üstün değerlerine boyun eğmek zorunda olduğunu ileri sürerek, "*Yeni Dünya Düzeni*" düşüncesinin entelektüel zeminini oluşturmuştur.

+

+

11.

uzak bir geçmişte değil de
sanki, dün olmuş gibi bir şeyler kıpırdar hep içimde.

sıkıcı, puslu sabahlara gebe gecelerin gizliliğinde
görmek istediğim yerlerin hayali aklıma düşünce:
dağınık saçlarına takılıp kalan sarı yapraklara dokunmayı
ve yıkık surların dibinde, gecedен çıkmış gelen güneşin
seni o muhteşem ışık huzmeleriyle yıkayışını
ve kışkırtıcı, isyankâr konuşmalarını bir bilsen nasıl özledim?
-sakın, beni unutma!..-

dilediğin dileğin gerçekleşmesi dileğimdir.

+

+

12.

olayları oldukları gibi kabullenelim;
başlayıp bitmeyen sevdamızın kentinde
farkında olmayacak kadar delikanlıydık

-bizlerin korkak olmaya hakkı yoktu
ve çekip gitmek elimizde değildi!?.-

ve kendi kaderimi çizme hakkımdan feragat edemezdim;
cehennemin sonsuz azaplarını göze alarak şeytana uydum;
sırları surlarında saklı kentimde çetin sevdalara tutuldum,
hayatı ve kendimi tanımadan ölüme hudut yaşar oldum.

az mı gözlerden ırak zulüm gördük?

+

+

13.

aydınlığı az, kara(n)lığı çok gençliğimin kentinden
bana:

yangınlardan

kayıplardan

sürgünlerden

geriye bir tek sen kaldın.

sen yanan, yakılan, yıkılan ve

karanlık, uçurumlarla dolu kartalların coğrafyasından
benim kutsal emanetimsin;

ardımdan ayrılmayan gölgem,

makam dağında açan peygamber çiçeğimsin.

geceler boyu az mı it ulumalarını dinledik!?.

-hayatı zehir, cehennem edenler

dillerini sarkıtarak kuduz köpekler gibi

sinsice utançlarını gizlemek istiyorlar şimdi.-

+

+

+

+

15.

korkaklar hep kurnaz olur ya
ben yıldızlara bel bağladım
ve aç kurt ulumalarına
ve gecelere kurulu tuzaklara aldırmadan
tehlikeli yollarda yürüdüm;
senin için hep başımı belalara saldım.

aşka kilit vurulması mümkün mü?
ozan dediğin duygu zengini olur.

+

+

+

+

16.

şimdi ise, zaman tüneline anılara dalıp
serçelerin tükenmez şarkılarını dinlemek
ve çiçek açmış badem ağaçlarının altında
derin uykulara dalmak istiyorum;
rüzgârda savrulmuş kokulu ipek saçlarını
kendi ellerimle güneşe boyamak istiyorum.

ulaşılması zor metafizik.

+

+

17.

zaman sonsuzlukta aka dursun:

istanbul'da, sabahları hüznölendirici sessizlik ve sensizlikte
doğan güneşin ışıklarıyla yıkansa da koca çınarlarla çevrili

kurşunî cami kubbeleri

ve gökyüzünde gezintiye çıkan süt beyaz bulutları

selâmlasa da minarelerin alemleri

siyah yağmur yüklü bulutların görünmesiyle

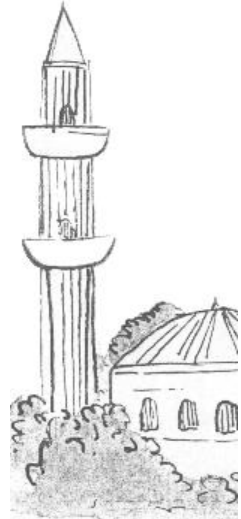
yaz zorunlu olarak yerini hüznölü sonbahara bırakır;

kuşluk vaktinin yağmur bulutu kaplar gökyüzünü

ve artık penceremden eskisi gibi odama düşmez olur güneş.

-dizlerimde başlar sızı-

yine duygularımın akışına kapıldım.

+

+

18.

düşlerim geçmişe düşüncelerim geleceğe
dönük olmasına dönük!

ama, yine de her içişte
yıllanmış şarabın içinde saklı
ciğeri yakan kor ateş yakarıyor ciğeri.

gerilim altında,
düşünmekten mest olmuş,
dinliyorum yarınlarını bilmeyenlerin sancılı hikâyelerini.

çaresizlik karşısında çaresiz kaldım;
ürkütüyor beni sessizliğin duyulmaz sesi,
perişan ediyor eylemsizlik ve isyanın diyalektiği.

acı çekiyorsam sevgimdendir.

+

+

19.

yaşama tutkun isteklerimle
yapmak zorunda kaldıklarım arasında
sarkaç gibi salınmaktan bıktım!
kasırganın içinde bulunmanın heyecanını arıyorum.

biliyorum, bir olan bir daha olmaz yeniden
ama yine de ben, göz kamaştıran ilahi güzellikteki
aşkın güzel çiçeği, gül yaprağı dudaklarınla öpmeni bekliyorum.
fazla bekletme!
yokluğunda, güneşin yakıcı sıcaklığında bile
yaprak uçlarından akan ışıltılı damlalar üşür,
toprak suya incinir.

bir zamanlar ne yüce ütopyalarımız vardı;
şimdi, küçük hesapların insanları olduk.

20.

dinle gözlerimin sevinci:

yapraklarını güneşe doğru açıp

şükranlarını sunan ağaçlar

ve ılık çalan rüzgara eşlik eden şarkılar

ve aşka tercüman bakışlardır

şimdinin içinde geleceğin gizini taşıyan;

duygu ve tutkuların dinamik özüdür

her sabah erkenden beni yataktan kaldıran;

sıcak bir sevgidir

doğumla ölüm arasında sığınacağım tek liman.

hem birlikte yaşayıp hem özlem duymak, nasıl oluyor?

+

+

21.

damarlarda akan yaşama sıvısını dahi donduran
allahsız soğuk/yalnız gecelerimde
çiçek desenli yorganıma ne kadar sarılsam da;
katran karası gecelerin koynunda tarifi imkânsız acı çeker,
sensizlikten üşür, büzüşür bedenim:
çınlar kulağında sesin ve ağırlığını duyarım ayrılığın.

hayat; doğarken çekilen acılarla
ölürken çekilen acılar arasındaki varoluş mudur?

+

+

22.

öz değişmesi gerekeni bilincinde taşıyarak
baharda kusursuz canlanır uyum içinde doğa
-sürekli yenilenir evren
ve ay ışığında yüreğe düşen aşk tohumuyla da
doğanın güzelliği daha başka bir anlam kazanır.

nasıl olsa, baharın gelişine birlikte sevineceğiz;
boş ver, sen uçuşan saçlarında dalgalandır ruhumu,
ölüm geç olmuş erken olmuş ne önemi var?
önemli olan birlikte nasıl bir ömür sürdüęümüz.

sevişirken karışuyordu soluklarımız,
ölünce de karışacak mı yarın toprakta bedenlerimiz?

+

+

23.

sonsuzluk ile zaman arasındaki ezeli savaşta
benim ilk nefesim ile son nefesim arasındır ömrüm;
ama her geçen gün törpülüyor ömrümü nefesim.
oysa... benim çok acelem var
fırtınanın önündeki bulutlar gibi...

yaşadığımız *an*'ların toplamıdır hayat.

+

+

24.

ışıktır gölgeyi yaratan.

sevgi gerçek sevgiyse kendini tüketmez

-öz niteliğini yitirmez.

yıldızlar bile kaydığında ardında ışıklı bir iz bırakır.

sen, kayan yıldızlar gibi çok uzaklarda olsan da

saklı bir muska gibi hasretini hep koynumda taşıdım:

gül yaprağı üstüne düşen gecenin nemi gibi

kadife yumuşaklığıyla daima düşlerimde oldun.

gece özgürlüktür;

sokakları panzerler teslim alsa da, herkes kendi rüyasını görür.

+

+

25.

yüređi yananla yüređi yanan

ve ömrümü tüketme eyleminde bana yoldaş olan;

ruhunun esrarını deşifre eden

gözlerindeki bakışa takılıp kalan gözlerime bak

ve yer çekiminin ağırlığından kurtul,

yağmurlu bu bahar akşamında sarhoş ol

-it elinin tersiyle zamanı!..

her nefesimizde nasıl olsa tükeniyor ömrümüz,

hangimizin seven, hangimizin sevilen olduğunun bir önemi yok!

biz, sevginin ötesinde sevmedik mi birbirimizi?

-içki masalarında verilen bir söz değil ki bizimkisi!-

ben sevdiğim kadar sevileceğimi bilirim.

+

+

26.

yaşamı olanaksız kılan dayanılmaz çirkinlikleri unut!

birlikte

dikenli telleri aşarak gelmedik mi bu günlere?

ıslak gözlerden akan damlalar artık dursun!

bilirsin:

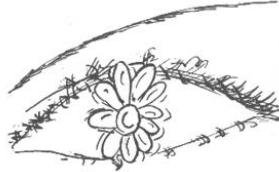
aşkın çekim kuvveti, kendine çeker her güzelliği

ve çirkinlikten yana ne var ise kaldırıp atar itme kuvveti.

sırf newton^(*) yasası gereği

meyve ve yapraklardan ağırlaşmaz ki ağaç dalları!?.

gökyüzü gözlerine asılı kaldı yüreğim.

(*) **İsaac NEWTON:**

İngiliz bilim adamı, evrensel çekim kuvvetinin yaratıcısı. (1642-1726)

27.

gün bahar kokuyor.

gözyaşlarını saklamana gerek yok;

gel, karşılıklı kristal kadehlerin çınlamaları arasında
soğuktan terlemiş şişe şişe rakılarda unutamam acıları.

sen içmesen de bari yanımda ol, ben içerim;

yeter ki dudaklarım asil ruhunun dokunulabilir coğrafyası
o narin özge tenine dokunsun.

ne isteklerin ne de bilginin sonu olabilir.

28.

kristal gülümsemeni özledim, inanmasan da dinle beni:
bahar kokan çiçeklerde ve arının çiçeklerden bal alışımda
-güvercinin kanat vuruşmda
ve coşkuyla akan ırmağın büküm büküm akışmda
ve geceleri gökyüzünde ışıldayan yıldızların göz kırpmışmda
ve lâboratuarda buluşu yapılan her yeni şeyde
ve söylenen sevda türkülerinde, okunan aşk şiirlerinde
yanı güzel olan her şeyde benim için hep sen varsın.

inanmasan da ıslak gözlerimden akan yaşa bak!
dudaklarım söylemese de ele vermiyor mu gözlerim?

elektiriksel bir akıştır sevmek.

29.

hiç uzağında olmadın, hep kanayan arzum oldun.
göz yaşına duyarlı gözlerinin huzmesini her hatırladığımda
ve ay ışığında yarpuz kokularının mest edici sarhoşluğunda
yeşil kurbağaları her dinlediğimde
ve gecenin sessizliğini bozan
cırcır böceğinin davetkâr sesini her dinlediğimde
ve esen rüzgârın müziğiyle salınan sararmış
altın başaklı buğday tarlalarını her seyrettiğimde
ve elmas ışıltısında parlayan salkım üzüm tanelerinin
tatlı şirasından yapılan kan kırmızı şarabı her içtiğimde
günahın boynuma, aklıma hep sen düşüyorsun nar çiçeğim.

yaşama başka bir boyutta devam etmek nasıl bir şey?

+

+

30.

nereden bileceksin seni nasıl düşündüğümü?
geceleri odamda gül kurusu renkli ağır yorganıma sarılıp
yastığa her başımı koyduğumda
gül teni bedeninin kokusu burnumda
mutlu düşlerine dalıyorum sonsuz bozkırların;
gözümün önünden hiç gitmiyor
rüzgârda uçuşan metilen mavisi boyun bağın
ve ağustos gecelerinde parlayan saç bağın.

her zaman aşkın güzel çiçeği ol,
aşkımız eskimiş fotoğraflarda kalmasın.

+

+

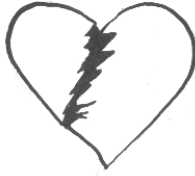
+

+

31.

derin oluyor duygusal acılar.
sevdası olanın şiiri,
derdi olanın sözü olur;
bende her ikisi de var,
buna yürek mi dayanır?

metafizik bir güçle sevdim seni.

+

+

+

+

32.

sonbaharın geliřiyle
ağaçlarda yapraklar renk deęiřtirmeye
-düşmeye başladı.

ben ise başka hiçbir şey düşünmeden
seni düşünüyör/düş kuruyorum
kendi kendime:

bir insanın seveni yoksa hiçbir şeyi yoktur diyorum
ve kalbi boş bir insandan daha fakir bir insan var mı
bilmiyorum!?.

hiç bir şeyi olmayan, bir şey verebilir mi?

+

+

+

+

33.

aradığım şeyi henüz bulamadım;
en iyisi kırlangıçların gelişini beklemek.

bak!.. eylül yağmurlarının hüzünlü ağırlığı
ve esen sert rüzgârlardan geriye kalmış
ağaç dalındaki sararmış tek yaprak titriyor;
eminim, o da benim gibi yalnızlıktan üşüyor.

gecenin diğer adıdır özlem.

+

+

+

+

34.

anılar aklımı rehin aldı.
soğuk gecenin konukları;
sokak lambalarının kirli ışıkları,
mezarlıktan gelen köpek, karga sesleri
ve mahallenin uğursuz duman kokuları
sürgün ediyor beni gençliğimin kentine.

seninle olduğum zamanlar ne çiçekliydi hayallerim,
aklımı başımdan alırdı ılık dudakların
-ışıkla dans eden gözlerin.

+

+

+

+

35.

senden ayrılalı belli
kambur geziyorum
dik gezmeyi unuttum.
sana geldiğim gün
belimi belki doğrulturum.

ayrılık (zamana bağlı) fazla uzun sürünce,
özlemde (doğru orantılı) artar, ben bu yükü kaldıramam.

+

+

+

+

36.

yağmur sonrası sonbahar günlerinde
dökülen sarı kırmızı yeşil yapraklarla kaplı
ağaçların altında seninle el ele dolaşmayı düşlerken
isterim ki sadece dağların arasından

kıvrılarak akan köpüklü suların çılgılığı
ve kendini havada rüzgara bırakıp süzülen
dalından yeni kopmuş sararmış bir hazan yaprağının
yere düşüşünün sesi bölsün sessizliği.

ve birde olması mümkün olsaydı
dostluğumuza hürmetten sıcak hüznü bir özlemle
öpmek isterdim her milimetre karesi dicle kokan gülteni bedenini.

dicle'nin sessiz ve derin akan suyunda yıka ruhumu.

+

+

+

+

37.

derin denizlerde vurgun yememi bağışla:
yağmurun camları dövdüğü geceler, senin;
kendimi atomlara ayırıp,
parçalarımı coğrafi bölgelerine savurmamı
dört gözle beklediğini nasıl düşünemedim?

ağır bir yağmur bulutu olup asılı kalamadım karacadağ'a
-vesselâm.

+

+

+

+

+

+

+

+

İkinci Bölüm

KENDİM OLMAYA ÇALIŞIYORUM

*yüreğimden geçenleri söylemek isterim hep
ama nedense dilim dolanır.*

+

+

+

+

+

+

Kendim Olmaya Çalışıyorum

1.

bana öyle mahcup bakma,
surlardaki yorgun, soylu çift başlı kartal!
dünümüzü

bugünümüzü

yarınımızı

karanlıkta kana boyadılar.

hangi kurban kanı

temizleyebilir işlenen bu günahları?

şüphe köşe başlarını tuttu, kendi kendimizden korkar olduk.

+

+

2.

her insanın vardır mutlak noksan bir yanı

-hiç kimse günâhsız değil!-

ama şeytanî bir şeydir uyum denen teslimiyet;

bir başladı mı ya da çekim alanına girdin mi

eninde sonunda kurbanlık koyun misâli

-insanın insanlıktan çıktığı an-

kasabın ardına düşersin.

sorumluluk ağır silahtır, herkes üzerinde taşıyamaz!

+

+

+

+

3.

yaşamın sürekli akışıyla birlikte hareket etmek,
uzun soluklu yürümek
ve derinlemesine düşünmek için:

sağlam bir duruş
sağlam bir kafa
devrimci bir ruh gerekir.

anlık doyumların sefilleri
veya zihinsel kırımla kısırlaşan omurgasızlar
hiçbir zaman anlamak istemez /anlayamaz bunu.

köleler köleliklerini kabul ettikleri sürece köle kalır.

+

+

+

+

4.

alışkanlık kadar negatif bir güç yoktur.
karanlıkta kaldığı için görülmeyen
ve şeytanın bile aklına gelmeyecek hileleri
ve bu topraklara özgü şark kurnazlığı hünerleri
ve su katılmamış ahlaksızlığın örneği sinsî bakışların ardındaki
hainliği sezmek
yılanın gözündeki pırıltıyı yakalamaktan daha zordur.

göl yapraklarıyla süslenmiş
kurulu, yaman tuzaklara düşmeyenlere
ve pislığe bulaşmadan yaşayabilenlere aşk olsun!

+

+

+

+

5.

egemen olan, boyun eğmemizi istiyor:
boyun eğmeyişimiz ölümümüz olurmuş.

-gözdağı hiç eksik olmadı ki!-

bir düşün:

binlerce yıllık insanlık tarihinde
binlerce tanrı öldürülmedi mi?

bir benim veya senin ölümünün ne kıymeti var;
o, her şeye muktedir yüce tanrıların ölümünün yanında?

bir kez doğar bir kez ölürüz, yok daha ötesi!..
ama prezervatif gibi kullanılmanın akıbeti çöplükten ötesi.

+

+

+

+

6.

doğrusal (olmayan) bir zaman akışında
akıp giden günlerimi bu açıdan değerlendirdince
geriye kalan günlerimin kıymetini çok daha iyi anlıyorum.

çizilen yolda gözleri bağlı yürümeyi sevmem
ve kırık leblebi gibi ayaklar altında ezilmeyi göze alamam:
kirlenmişliklerin ortasına bağdaş kurup, olanları kabullenemem;
çileden çıkartır beni, çürük yumurta kokulu pis ilişkiler.

beni ayakta tutan, paylaştığımız ortak değerlerdir;
yaşama bağlayan ise, güzel şeyleri seninle paylaşma isteğidir.

+

+

+

+

7.

yılların sayısal ağırlığı altında
bedenim eskise de
bedenim eğilse de
bedenim ezilse de
 ruhumu ezdirmemeye,
 bilinmeyeni bilmeye
 çalıştım.

omuzlarımdaki ağır bir yük!

+

+

8.

düşünür ve bilge insanlardan:

aziz augustinus;

"aldanıyorsam varım"

rené descartes;

"düşünüyorum öyleyse varım"

andré gide;

"duyumsuyorum, öyleyse varım"

ve albert camus;

"başkaldırıyorum, öyleyse varım" diyor.

*

normal ve olanaklının sınırları dahilindeki

kokuşmuş, hafif-defolu ilişkiler ağının sarmaladığı

sıradanlık tiksinti verdiğinden

dahil olamadım 'sürü'ye, gevşedi 'herkes'le aramdaki bağ.

elimden başka türlü gelmiyor. bu nedenle:

bilge insanların dediklerine ilave olarak;

hâlâ *"farklıyım, demek ki varım"* diyorum

ve kendim olmaya çalışıyorum.

herkes kendi yoluna gider.

Aziz Augustinus: Ünlü Hristiyan düşünür. (354-430)

René Descartes : Fransız filozof. (1596-1650)

André Gide : Fransız yazar ve düşünür. (1869-1951)

Albert Camus : Fransız yazar ve düşünür. (1913-1960)

+

+

9.

aykırılık acı verir,
versin!

haki rengin ve doların ağırlığı altında
kalıba uymak bana göre değil!

az mı tuttuk korkuların nöbetini,
pek çok acının tatmadık mı tadını?

suçlamalar, suçsuzluğumun belgesidir.

+

+

+

+

10.

her zaman yükseklerde olmak
aşağılarda güvenlikte olmaktan
daha iyi değil mi?

önemli olan
nitelikli farklı bireysel var oluşturun.
bak gökyüzüne!
kartallar yükseklerde yalnız uçuyor,
kargalar ise hep aşağılarda ve hem de sürü sürü.

umudumuz musalla taşında fatiha beklemesin.

+

+

+

+

11.

voltaire^(*):

"*tüm tutkular zamanla ölür*" dese de,
benim sana olan tutkum, ancak, benimle ölür.

yeni bir rüyada buluşalım.

(*)Voltaire: (1694-1778) Aydınlanma çağının öncü Fransız düşünürü.

+

+

+

+

+

+

+

+

Üçüncü Bölüm

BUZ VE ATEŞİN DANSI

❧

*güzel şeylere sevgi besler
erişemeyeceğim şeylere aşığım*

+

+

+

+

+

+

+

+

Saçını Tarayan

sevişmenin tadı ortaklaşadır.

açık pencerenin yanında divana oturmuş
siyah saçlı, gözleri yaz gecesi güzelin
akşamüzeri yolumu beklerken
saçlarını güneşle yıkayarak taraması yok mu?
deprem yemiş gibi oynatır yüreğimi.

yaşadığım o anlar bana baharın armağanı.

+

+

İşin Özü

ne yapılırsa yapılsın:
öpüşmeden,
al gülü koklamadan;
gece yıldızlara bakıp hayal kurmadan,
eller cepte ıslık çalmadan,
hüzünlenip türkü mırıldanmadan,
şen kahkahalar atmadan;
tükettiğimizden fazla üretmeden,
üretimden daha az üremeden;
insanlığın matematiğini anla(t)madan
ileri bir yaşam düzeyine varmamız ve
istemediğimiz-arzu etmediğimiz şeylerden kurtulmamız
mümkün değil!..

bunu anlamayanlar sadece değiş(tiril)ir ama asla değiştiremez.

Buz ve Ateşin Dansı

bedenim buz
yüreğim ateş parçası.

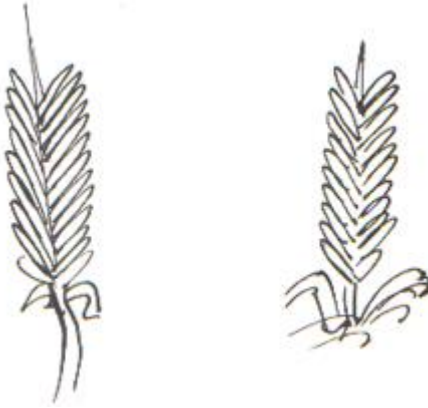
bedenim sıcaklığını
yüreğim serinliğini istiyor.

yüce amaçlara çağırıyor beni
asil, günahı soylulaştıran ruhun.

Tohum Misâli

Ozan ve Utku'ya

gecenin sahibi yıldızlar
şahidim olsun ki
kendi özünde
canlının organik bilincini taşıyan
bir tohum nasıl zamanı gelir
içinde var olan sınırsızlığını gösterirse
-toprağı öptüğünde
amacına yönelik insanoğlu da günü geldiğinde,
yaşamaya değer yaşamak için;-mutlaka
utkusuyla bir anlam verecektir kendi kaderine.

+

+

Güzelin Nazı

aşık bülbül dertli, hiç susmaz;-her an,
öter durur gül dalının üstünde.

her zamanki gibi, hırçınsın;-aman,
bugün yine deliliğin üstünde.

yanarım kerem gibi, halim duman;
zalim, yine bugün güzelliğin üstünde.

+

+

+

+

Hassas Bir Durum

petek bal dolu
meme süt dolu
dudak arzu dolu.

mübarek sanki
yemiřlerinden bal akan incir,
buna can mı dayanır?

*

aldattı beni güzel dř.

+

+

Yeni Bir Yıla/Bin Yıla Girerken

televizyonlarda:

aynı isimler
aynı şarkılar
aynı sunucular.

programlarda:

dalgalı takma saçlar
abartılı topuzlar
abartılı makyajlar

ve

daha ışıltılı
daha şıkırtılı
daha çok silikon
daha çok smokin
daha çok briyantin
daha çok maskaralık

ve de

daha çok oryantal.
kızlar biraz daha sarışın
dünya biraz daha boyalı
yaşam biraz daha sunî.

bir 'yılbaşı' daha kutlandı.
dünya yeni bir yıla
yeni bir bin yıla girdi.
ben ise... yine yalnızlığa!

*

yalnızlığım ile ne zaman vedalaşacağım?

01/01/2000

+

+

Kusurluyum

sayısız sarsıntılarla sarsıldım-kırılmadım;
fakat, anlayamama ve anlaşılamamanın sıkıntısındayım.
ne insanları anlayabildim,
ne de insanlara kendimi anlatabildim.

biliyorum:
eğer insanları anlayamadımsa,
eğer insanlara kendimi anlatamadımsa
kusur benim
kabahat benim
suç benim.

*

bazen bulutlar güneşi karartır.

+

+

Öfkem İçimde Saklı

tanyerinin ağarmasıyla;
yorgun
üşümüş
çamurlara bulanmış
öfkem içimde saklı dönerim evime
hemen deliksiz uyurum.
uykumda,
yeşile hasret gençliğimin dağları
beni beklediğini fısıldar kulağıma.
yüreğimi zarfa koyup gönderiyorum.

+

+

İsyan Ateştir

bir tarafta, genel kabul gören değerler,
bir tarafta, kendi değerlerim
ve bu ikilem karşısında acı çeker bedenim.

*

isyan ateştir.
sağduyu denen ortak vicdana ortak olamadım
kuşkulara düşerek çok büyük günahlar işledim.

+

+

Haber ve Yorum Tellâlları

bildiğimiz baykuş konuşamasa da...
bildiğimiz yarasa yazamasa da...
sözlerle seslerin,
görmeyle renklerin kuşatmasında
kudret tanrılarının zangocu
o kadar çok
konuşan baykuş var ki televizyonlarda,
o kadar çok
yazan yarasa var ki gazetelerde...

ve çerçî-tellâl sentezi içdiş edilmiş zâde
ve dişiliğini pazarlayan cadı
ve insan kılığına girmiş nice şeytan
ve daha nice uğursuz ve geviş getiren...

midem bulanıyor
sanal yaratılan ses ve renklerden.

Kimi Zaman

(bence) insan:

kimi zaman

bir gül dalı kadar narin

kimi zaman

bir taş kadar sert

ve kimi zaman da

bir şahin olunmalı.

+

+

Ayaklarım

bunca senedir,
gövdemin hamalı itaatkâr ayaklarım, çekti kahrımı
ve istediğim yere taşıdı beni hiç naz etmeden.
şimdi ise direniyor, zamanlı-zamansız üşüyor
sızlanıyor-sızlıyor sürekli.
yaşlanmadan mı yorgunluktan mı
yoksa fizyobiyojik bir sorundan mı
bilmiyorum?!.
*

zaman mı bizi eskitip bitiriyor,
yoksa biz mi kendimizi tüketiyoruz?

+

+

+

+

Kıskanıyorum

evimin balkonuna oturmuş,
bakıyorum mezarlığa:
ölülerin yerinde dirilerinkinden fazla
dikili yeşil ağaçları görünce;
çevre uygulamaları alanında çalışan ben,
kıskanıyorum karşımda sessiz-sedasız yatanları.

*

ölüm kaçınılmaz olsa da, tatlı değil hiç!..

+

+

Dört Ana Öğe(*)

1.
hava okşar
ateş yakar
su akar
toprak çeker.

2.
söylemedi deme!
şarabın güzel cazibe kokulu havası bir güzelce adamı okşar
ve tatlı su gibi boğazdan akınca da kor, ateş olup yakar;
ayakta duramaz, sallanır ve toprak seni kendine çeker.
-toprak önce besler, sonra yutmaz mı?-
fazla çekme af etmez, sonra yıkılırsın!
"hava, su, ateş ve toprak"dan(!) var olduğunu ne çabuk unuttun?

3.
var mı öyle kolay yıkılmak!?.
geldiğin yere dönme isteğin çok erken,
dur hele!.. yaşayacağımız nice daha güzel günler var.

*

hayat denilen büyük bir ırmağın içinde
akmaktayız, bazen hızlı bazen yavaş.

(*) **Dört Ana Öğe:** İlk Çağ Yunan filozofları tarafından evrenin temel maddeleri olarak görülen toprak, hava, su ve ateş. Bu dört öğeden her biri, iki niteliğe sahiptir. Buna göre, toprak soğuk ve kuru, hava sıcak ve ıslak, ateş sıcak ve kuru, su soğuk ve ıslaktır.

Hayatın Ötesi

Hatice Anama

1.

bir insan:

nasıl bu kadar saf,

nasıl bu kadar temiz,

nasıl bu kadar gözü ve gönlü tok

ve ciğerlerine düşkün olabilir;

bunu ben sende gördüm.

ama hayatın cilvesine bak ki, sen

kanser denen amansız, zalim dertten çok çektin

-olacak şey mi?..

+

+

2.

yaşamak

güzel olmasına çok güzel!

ama yaşarken çekilen acılar artık dayanılmaz olunca,

ölüm bile güzelleşip-kurtuluş olur;

senin o saf temiz yüzünde ben, ölümün güzelliğini gördüm.

*

ölüm hayatın ötesi, ayrılığın ebediliği.

+

+

+

+

3.

dün birlikteydik,
bugün ise telefonda öğrendim;
bir kuş misâli öteye gitmişsin:
burası ile ötesi arasında
ne kadar bir zaman
ne kadar bir yol var
söyleyebilir misin?

+

+

+

+

4.

cenaze arabasında ben önde, sen arkada
uğurladım seni bir gelin gibi hüzünlerin buluşma yerinde
göz yaşlarımla son yolculuğuna...
yolun açık olsun!..

00.45
22.04.2001-Güngören

+

+

+

+

Sıradan İş

koltuk ve paran yoksa
ne itibarın olur ne soranın;
ne kadirin bilinir ne kıymetin;
bilgi mi geç onu, geçerli olan para pul.

mecburiyetten sarılıyorum sıradan işlere...

+

+

+

+

Küçük Burjuva

ölüm kokan günlerde
gölgeden korkmaya hazır titrek sokak lambası gibi
asker düdüğünden
köpek ulumalarından korkar,
fısıldayarak konuşur
gölge gibi yaşarsın.

sonra:
bir solucan gibi kıvranıp,
(gerekli-gereksiz) "*yanıldık!.. değiştik!..*" dersin.
bir insan ne kadar eğilirse, o kadar küçülür bilmez misin?

*

"başkaldırma kölenin soyluluğudur."()*

(*) **Friedrich NIETZSCHE:** 1844-1900 yılları arasında yaşamış ünlü
Alman düşünürü.

+

+

+

+

Sabır Üzerine

kimileri yoksullukta bulur bolluk,
kimileri de bollukta olur yoksul derim.

sabrında sabrı vardır diyenlere,
sabrında bir haddi vardır derim.

sabrın sabrı tükendiğinde de,
insanların hışmından korkmalı derim.

+

+

Gül Zehirli Olunca

anlatılan iyi şeyler anlamsızlaşır,
anlatan bilgiç olunca.

yapılan iş iş olmaktan çıkar,
yapılan göstermelik olunca.

kurallar kural olmaktan çıkar,
kuralsızlık kural olunca.

güzellikler güzellik olmaktan çıkar,
insanın kalbi kirli olunca.

en güzel gül gül olmaktan çıkar,
gül zehirli olunca.

21/09/2000
İSKİ-Mavi Salon

+

+

Tekele Olan Borcumu Ödedim

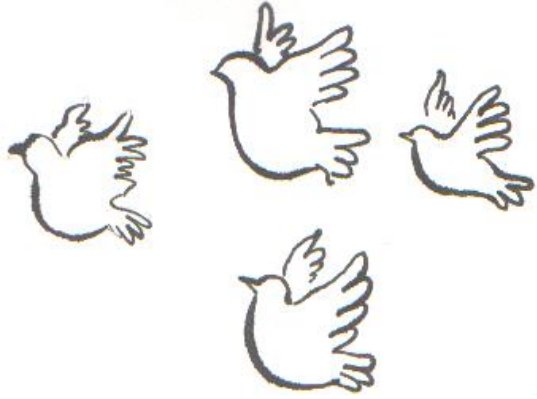
otuz yıldır bana arkadaşlık eden,
zevk veren ve teselli eden vefasız dostum:
sana önce özendim, sonra senden hoşlandım
ama sen, çaktırmadan zarar vermeye başladın:
en iyisi yollarımızı ayırmak, tekele olan borcumu(!) ödedim.
-neticeye bak, demekle olmaz!-

benim için benim elimde yanarsın
duman senden çıkar, yanan ise ben olurum.

11Eylül 2001

+

+

Dostluk Hakkı

Ergani bağ, bahçe, perçin
Narlık üstü güvercin
Dostluk dediğin canım
Ak gün-kara gün için.

Geceleri doğar ay
Hılar önü kuru çay.
Sizler sofrayı kurun
Benim gelmem çok kolay.

Dostlar gözümün akı
Muhabbet dostluk hakkı
Sizleri çok özledim
Bahane şarap, rakı

Hilar^(*)

Ergani altı Hilar
Güneş Makam'a doğar.
Geçmiş saklı-karanlık
Hilar'da tarih yatar.

Ergani gül, Hilar bağ
İlk tarımla açmış çağ.
Gururla tepeden bakar.
Heybetli Karacadağ

Ekim 2002

(***Hilar:** (Sesveren Pınar). Diyarbakır İline bağlı Ergani İlçesinin bir köyü. Halet ÇAMBEL ve Robert J. BRAIDWOOD sorumluluğunda İstanbul Üniversitesi Prehistorya Kürsüsü ile Chicago Üniversitesi Doğu Bilimleri Enstitüsü ortaklaşa "*Güneydoğu Anadolu Tarih Öncesi Araştırmaları*" projesi kapsamında Hilar Köyündeki Çayönü Höyüğünde (Kotéberçém) 1963-1991 yılları arasında kazılar yapılmıştır. Bu kazılar sonucunda Çayönü Höyüğü'nün, Anadolu'nun en eski yerleşim birimi (köy) olduğu anlaşılmıştır.

Bu yerleşik düzene geçme, Halet ÇAMBEL'in deyiimiyle "*Neolitik(Yeni taş) Devrim olarak insanlık tarihinde yeni bir çağın başlangıcı olmuştur.*"

Bir Ergani Türküsü(*)

Bahçe üstünde tarla
Parla Zülküf'üm parla
Havva büyük, sen küçük
Otur başını salla.

Naco'nun eğri başı
Havva'nın kalem kaşı
Zülküf çarşıdan gelir
Naco döker gözyaşı.

İncir incir içinde
İncir bağın içinde
Havva Zülküf'e aşık
Cevizlerin dibinde.

(*)Parlak Zülküf, Naco ile evlidir. Ama gönlü Havva'da dır. Türkü bu gönül ilişkisini anlatmaktadır. Türkü Sema Arık'tan derlenmiştir.

+

+

+

+

+

+

Dördüncü Bölüm

AKLIMA TAKILAN DİZELER

*dünyanın bir tarafı karanlık olsa da
diğer tarafı mutlaka ay(dınl)ıktır.*

+

+

+

+

+

+

Aklıma Takılan Dizeler-1

Sevmek sevap reddetmek günah,
Güzelliğin zekâtını isterim.

Kerem et, güzelliğini esirgeme
Eritir yüreğimi hoş bir söz.

Ayın cimrilik ettiği geceler
Türkülerin kaynağı güzelliğin rüyalarımı süslesin.

Rüyaların benim rüyam
Sen uyursun, ben uyuyamam.

İçindekiler okunmasın diye
Gözlerimi kapatıyorum.

Gözlerinin met-cezirinde
Bir gittim-bir geldim.

Gökyüzü gözlerinde
Bulutlara asılı kaldı yüreğim.

Göz yaşları kirpiklerinden aktıkça
Yanaklarında hep renkli çiçeklerin açmasını dilerim.

Seni seviyorum demekle olmaz,
İşin kolayına kaçmadan, hakkını vermeli.

Sen olmayınca ben,
Bunca sıkıntıya zor katlanırım.

Mutlu olmanın yolu,
Mutlu etmekten geçer.

Ellerim boş, ceplerim delik
Ama, düşlerim zengin.

Özlemin yakıcılığında kuruyan dudaklarımın
Her zaman senin sevinç göz yaşlarınla ıslanmasını isterim.

Yıldızların ışıltısı altında dağları bir bir ardımda bırakarak
Sabah ezanı okunmadan kapını çalmak isterim.

Beynimin kimyasal formülü
Üç harftir: A. Ş. K.

Uğursuzların baykuşu var ise
Aşıklarında bülbülü vardır.

+

+

+

+

Aklıma Takılan Dizeler-2

Şüphe köşe başlarını tutunca
Ben geceleri sessizce sokaklarda yürürüm.

Hayat dediğimiz
İki göz kırpması arasında görülen rüya mı?

Doğum ile ölüm arasına sıkışmış insan için
Hayat, her gün zimmetten düşülen gündür.

Doğanın doğallığına aykırı davrandığımızda
İnsan kendi doğallığına da aykırı düşmez mi?

Yaşlandıkça, fotoğraflar
Yaşlılığı insanın yüzüne vurur.

+

+

Geçen günlerden geriye kalan tek sermayemizdir anılar,
Gerçekleri öğrenmenin gerekçesiyle onu kirletmeyelim.

Anılarım yine depreşti, sızlar sol yanımda
"Öksüz doyuran" bardaklarda rakı içmek ister canım.

+

+

Aklıma Takılan Dizeler-3

Görünür olanın dışında,
Sınırsız bir boşluktur var olan.

Gün batınca
Gece karanlığa gebe olur.

Karanlığa gebe olsa da gece
Her sabah doğar güneş yine.

Delikanlıyız ya
Damarlarımızda hep deli akar kan.

Gece özgürlük ise
Hareket yaşamın kendisidir.

+

+

Yakıcı sorunların gerilimi altında
Susuyor olmak ortak yanımız.

Çirkinliklerin karşısında sessiz kalmak
Çirkinliğin başka bir biçimi.

(Zaman içinde),
Sorunlara seyirci kalmanın diğer adıdır sabır.

Hiçbir şeye yeniden başlayamayız;
Çünkü, bir olan bir daha olmaz yeniden.

Hiçbir şeyin değişmeyeceğini sanmaktan
Kaynaklanıyor bütün yanılgılar.

+

+

+

+

Kumarbaz hırsıyla şans denemek
Baştan kaybetmektir.

Pislik içinde yaşayan(lar)
Başkalarını da pisletmeye çalışır.

Çektiğimiz acı(lar)dır
Bizi bize yakınlaştıran.

Zaman acıları azaltır,
Deneyim yeteneği olgunlaştırır.

Güven güveni,
Güveni güven oluşturur.

+

+

+

+

Neyin yanlış neyin doğru olduğunu
Düşünelim ama, ebedi doğru yok.

Doğru düşünce yoktur,
Doğru düşünme vardır.

Yanlış olsa da
Biz bize benzeyeni severiz.

Düşündüğün kadar düşünür,
Düşündüğün kadar üretirsin.

Üre(t)meyen
Sonuçta kendini tüketir.

(Bence) aydın: İktidar
ve devletin ürettiği düşüncenin dışında düşünce üretendir.

+

+

+

+

Öz-gürlük: Her şeyden önce
İnsanın kendi özünü gürleştirmesidir.

Nörofizyoloji, beynin oksijensiz kalmasıymış.
Peki, beynin bilgisiz kalması?

Diyarbakır,
taşların gibi bir yanın hep karanlık olsa da, sanmıyorum
güneş seni sevdiği kadar başka bir kenti daha sevsin.

"Sûr'a üflenince, kabirlerinden Rablerine koşarak çıkarlar"()*
denildikten sonra
Işık hızını bilmenin bir anlamı olur mu?

(*) Kur'an/Yasin 51

+

+

+

+

+

+

İÇİNDEKİLER

Birinci Bölüm	: Gecenin Işığı/3-41
İkinci Bölüm	: Kendim olmaya Çalışıyorum/43-55
Üçüncü Bölüm	: Buz ve Ateşin Dansı/57
	Sacını Tarayan/59
	İşin Özü/60
	Buz ve Ateşin Dansı/61
	Tohum Misâli/62
	Güzelin Nazı/63
	Hassas Bir Durum/64
	Yeni Bir Yıla/Bin Yıla Girerken/65
	Kusurluyum/66
	Öfkem İçinde Saklı/67
	İsyân Ateştir/68
	Haber ve Yorum Tellâlları/69
	Kimi Zaman/70
	Ayaklarım/71
	Kıskanıyorum/72
	Dört Ana Öge/73
	Hayatın Ötesi/74-77
	Sıradan İşler/78
	Küçük Burjuva/79
	Sabır Üzerine/80
	Gül Zehirli Olunca/81
	Tekele Olan Borcumu Ödedim/82
	Dostluk Hakkı/83
	Hılar/84
	Bir Ergani Türküsü/85
Dördüncü Bölüm	: Aklıma Takılan Dizeler/87-99